Joi, 17 decembrie 2020

P9_TA(2020)0377

Punerea în aplicare a legislației UE privind apa

Rezoluția Parlamentului European din 17 decembrie 2020 referitoare la punerea în aplicare a legislației UE privind apa (2020/2613(RSP))

(2021/C 445/16)

Parlamentul European,

— având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 191,

— având în vedere Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei ([1]) („Directiva-cadru privind apa"),

— având în vedere Directiva 91/271/CEE a Consiliului din 21 mai 1991 privind tratarea apelor urbane reziduale ([2]) („Directiva privind tratarea apelor urbane reziduale"),

— având în vedere Directiva 2006/118/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind protecția apelor subterane împotriva poluării și a deteriorării ([3]) („Directiva privind apele subterane"),

— având în vedere Directiva 2007/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2007 privind evaluarea și gestionarea riscului de inundații ([4]) („Directiva privind inundațiile"),

— având în vedere Directiva 91/676/CEE a Consiliului din 12 decembrie 1991 privind protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole ([5]) („Directiva privind nitrații"),

— având în vedere Directiva 2008/105/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele de calitate a mediului în domeniul apei, de modificare și de abrogare a Directivelor 82/176/CEE, 83/513/CEE, 84/156/CEE, 84/491/CEE, 86/280/CEE ale Consiliului și de modificare a Directivei 2000/60/CE ([6]) („Directiva privind standardele de calitate a mediului"),

— având în vedere Regulamentul (UE) 2020/741 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 mai 2020 privind cerințele minime pentru reutilizarea apei ([7]),

— având în vedere Directiva 2008/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 de instituire a unui cadru de acțiune comunitară în domeniul politicii privind mediul marin (Directiva-cadru „Strategia pentru mediul marin") ([8]),

— având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei ([9]) („Regulamentul REACH"),

— având în vedere Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind emisiile industriale (prevenirea și controlul integrat al poluării) ([10]),

([1]) JO L 327, 22.12.2000, p. 1.
([2]) JO L 135, 30.5.1991, p. 40.
([3]) JO L 372, 27.12.2006, p. 19.
([4]) JO L 288, 6.11.2007, p. 27.
([5]) JO L 375, 31.12.1991, p. 1.
([6]) JO L 348, 24.12.2008, p. 84.
([7]) JO L 177, 5.6.2020, p. 32.
([8]) JO L 164, 25.6.2008, p. 19.
([9]) JO L 396, 30.12.2006, p. 1.
([10]) JO L 334, 17.12.2010, p. 17.

— având în vedere raportul Comisiei din 10 decembrie 2019 privind verificarea adecvării Directivei-cadru privind apa și a Directivei privind inundațiile și rezumatul acestuia din aceeași dată,

— având în vedere evaluarea Comisiei din 13 decembrie 2019 a Directivei 91/271/CEE a Consiliului din 21 mai 1991 privind tratarea apelor reziduale urbane și rezumatul evaluării din aceeași dată,

— având în vedere propunerea Comisiei din 1 februarie 2018 de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind calitatea apei destinate consumului uman (reformare) (COM(2017)0753),

— având în vedere propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind instituirea unui program de acțiune a Uniunii în domeniul sănătății pentru perioada 2021-2027 și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 282/2014 („programul «UE pentru sănătate»") (COM(2020)0405),

— având în vedere rezoluția sa din 28 noiembrie 2019 referitoare la urgența climatică și de mediu ([11]),

— având în vedere raportul Agenției Europene de Mediu (AEM) din 4 decembrie 2019 intitulat „Mediul european – situație și perspective în 2020: cunoștințe necesare pentru tranziția către o Europă durabilă",

— având în vedere comunicarea Comisiei din 11 decembrie 2019 privind Pactul verde european (COM(2019)0640),

— având în vedere comunicarea Comisiei din 10 martie 2020 intitulată „O nouă Strategie industrială pentru Europa", și în special secțiunea 2.2 din aceasta, „O industrie care pregătește terenul pentru neutralitatea climatică", (COM(2020)0102),

— având în vedere Strategia UE în domeniul biodiversității pentru 2030 ([12]),

— având în vedere Strategia „De la fermă la consumator" ([13]),

— având în vedere Al șaptelea program de acțiune pentru mediu ([14]),

— având în vedere comunicarea Comisiei din 14 ianuarie 2020 intitulată „Planul de investiții pentru o Europă durabilă, Planul de investiții din cadrul Pactului verde european" (COM(2020)0021),

— având în vedere comunicarea Comisiei din 11 martie 2020 intitulată „Un nou Plan de acțiune privind economia circulară – Pentru o Europă mai curată și mai competitivă" (COM(2020)0098),

— având în vedere comunicarea Comisiei din 27 mai 2020 intitulată „Acum este momentul Europei: să reparăm prejudiciile aduse de criză și să pregătim viitorul pentru noua generație" (COM(2020)0456),

— având în vedere comunicarea Comisiei din 11 martie 2019 intitulată „Abordarea strategică a Uniunii Europene privind impactul substanțelor farmaceutice asupra mediului" (COM(2019)0128),

— având în vedere Acordul de la Paris,

— având în vedere studiul din mai 2020 realizat de Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE) intitulat „*Financing Water Supply, Sanitation and Flood Protection – Challenges in EU Member States and Policy Options*" („Finanțarea aprovizionării cu apă, a salubrității și a apărării împotriva inundațiilor – Provocări în statele membre și opțiuni de politică"),

---

([11]) Texte adoptate, P9_TA(2019)0078.

([12]) Comunicarea Comisiei din 20 mai 2020 intitulată „Strategia UE privind biodiversitatea pentru 2030: Readucerea naturii în viețile noastre" (COM(2020)0380).

([13]) Comunicarea Comisiei din 20 mai 2020 intitulată „O strategie «De la fermă la consumator» pentru un sistem alimentar echitabil, sănătos și ecologic" (COM(2020)0381),

([14]) Decizia nr. 1386/2013/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 noiembrie 2013 privind un Program general al Uniunii de acțiune pentru mediu până în 2020 „O viață bună, în limitele planetei noastre" (JO L 354, 28.12.2013, p. 171).

Joi, 17 decembrie 2020

— având în vedere obiectivele de dezvoltare durabilă ale ONU (ODD), în special obiectivul nr. 6 privind apa curată și salubritatea ([15]) și obiectivul nr. 14 privind conservarea și exploatarea oceanelor, a mărilor și a resurselor marine,

— având în vedere Raportul de evaluare globală privind biodiversitatea și serviciile ecosistemice al Platformei interguvernamentale științifico-politice privind biodiversitatea și serviciile ecosistemice (IPBES) din mai 2019,

— având în vedere raportul Comisiei din noiembrie 2019 intitulat „Evaluarea impactului PAC asupra apei”,

— având în vedere Rezoluția ONU nr. 64/292 din 28 iulie 2010, care a recunoscut dreptul omului la apă și la salubritate,

— având în vedere hotărârea Curții de Justiție din 28 mai 2020 în cauza C-535/18 IL și alții/Landul Renania de Nord-Westfalia,

— având în vedere hotărârea Curții de Justiție din 1 iulie 2015 în cauza C-461/13, Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland e.V. v Bundesrepublik Deutschland (cauza Weser),

— având în vedere inițiativa cetățenească europeană „Right2Water” („Dreptul la apă”) și raportul Parlamentului referitor la acțiunile realizate ca urmare a inițiativei cetățenești europene „Dreptul la apă” (Right2Water),

— având în vedere Avizul Comitetului Regiunilor din 2 iulie 2020 privind verificarea adecvării Directivei-cadru privind apa, a Directivei privind apele subterane, a Directivei privind standardele de calitate a mediului în domeniul apei și a Directivei privind inundațiile ([16]),

— având în vedere Avizul Comitetului Economic și Social European din 12 decembrie 2018 privind propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind cerințele minime pentru reutilizarea apei (programul continuu) ([17]),

— având în vedere întrebările adresate Consiliului și Comisiei în legătură cu punerea în aplicare a legislației UE privind apa (O-000077/2020 – B9-0077/2020 și O-000078/2020 – B9-0078/2020),

— având în vedere articolul 136 alineatul (5) și articolul 132 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,

— având în vedere propunerea de rezoluție a Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară,

A. întrucât apa este esențială pentru viață, iar gestionarea apei joacă un rol major în menținerea serviciilor ecosistemice ale UE, precum și în utilizarea resurselor și în producția economică; întrucât EU trebuie să găsească soluții eficace la provocările actuale legate de apă și să gestioneze resursele de apă existente în mod eficient, deoarece acestea influențează direct sănătatea umană, mediul, calitatea sa și ecosistemele, producția de energie, agricultura și securitatea alimentară;

B. întrucât apa este un element esențial al ciclului alimentar; întrucât este necesar ca apele subterane și de suprafață să fie de bună calitate și disponibile în cantități suficiente pentru a se ajunge la un sistem alimentar echitabil, sănătos, ecologic și durabil, astfel cum este descris în Strategia „De la fermă la consumator”; întrucât apa curată și suficientă este un element esențial pentru stabilirea și realizarea unei economii circulare reale în UE;

C. întrucât apa reprezintă o mare valoare pentru economia UE și întrucât sectoarele dependente de apă ale UE generează 26 % din valoarea adăugată brută anuală a UE, ceea ce face esențială asigurarea disponibilității continue a apei de bună calitate, în cantități suficiente pentru a deservi toate utilizările;

D. întrucât Directiva-cadru privind apa a stabilit un cadru de protecție a 110 000 de corpuri de apă de suprafață din UE, pentru ca acestea să atingă „o stare ecologică și chimică bună” până în 2015, și de protecție a 13 400 de corpuri de apă subterană din UE, pentru ca acestea să atingă „o stare cantitativă și chimică bună” până la același termen, precum și de protecție a resurselor de apă potabilă în conformitate cu articolul 7 alineatul (2); întrucât verificarea adecvării a evidențiat lacune semnificative în punerea în aplicare a legislației UE privind apa, fiind puțin probabilă realizarea obiectivelor acesteia până la sfârșitul anului 2027, termenul-limită, cu excepția cazului în care sunt inițiate imediat în

([15]) Incluse în Rezoluția nr. 70/1 adoptată de Adunarea Generală la 25 septembrie 2015 pe tema „Transforming our world: the 2030 Agenda for Sustainable Development” („Transformarea lumii în care trăim: Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă”),
([16]) JO C 324, 1.10.2020, p. 28.
([17]) JO C 110, 22.3.2019, p. 94.

statele membre toate eforturile necesare de punere în aplicare și cu excepția cazului în care se aliniază politicile sectoriale relevante pentru apă cu cerințele Directivei-cadru privind apa; întrucât planificarea gestionării apei și programele de măsuri ar trebui să continue după 2027, termenul-limită, conducând la îmbunătățirea în continuare a calității și cantității apei;

E. întrucât 74 % din suprafața corpurilor de apă subterană se află într-o stare chimică bună și 89 % prezintă o stare cantitativă bună; întrucât ponderea de azot brută la nivelul UE a scăzut cu 10 % în perioada 2004-2015 ([18]),

F. întrucât doar 38 % din apele de suprafață au atins o stare chimică bună și doar 40 % din acestea sunt sau pot fi într-o stare ecologică bună și întrucât starea a 16 % din apele de suprafață este încă necunoscută din cauza unei lipse de date; întrucât 81 % din apa de suprafață ar atinge o stare chimică bună dacă nu ar fi poluată de substanțe persistente, bioacumulative și toxice omniprezente (PBT), cum ar fi mercurul; întrucât numai unul din cei patru indicatori privind apa dulce prevăzuți în Directiva-cadru privind apa și analizați de AEM a evidențiat progrese în ultimii 10-15 ani ([19]);

G. întrucât, potrivit principiului eliminării totale („one out, all out"), starea apei este considerată a fi bună numai dacă toate elementele evaluării sunt considerate a fi bune, ceea ce nu reflectă îmbunătățirile parametrilor individuali ai calității apei; întrucât starea bună depinde nu numai de măsurile de atenuare care abordează presiunile actuale, ci și de măsurile de refacere, care abordează presiunile din trecut, și de măsurile preventive luate în timp util împotriva amenințărilor emergente ([20]);

H. întrucât eficacitatea Directivei-cadru privind apa și îndeplinirea obiectivelor sale depind de punerea sa în aplicare și de asigurarea respectării acesteia de către autoritățile competente din statele membre, de garantarea unei finanțări adecvate, inclusiv prin intermediul instrumentelor financiare ale UE, de punerea în aplicare a altor acte legislative ale UE și de o mai bună integrare a obiectivelor privind apa în alte politici; întrucât implicarea părților interesate este esențială pentru o punere în aplicare eficace;

I. întrucât articolul 7 alineatul (3) din Directiva-cadru privind apa prevede că statele membre trebuie să asigure protecția necesară a corpurilor de apă utilizate pentru producerea apei potabile, pentru a preveni deteriorarea calității acestora; întrucât verificarea adecvării precizează în mod clar că s-au înregistrat puține progrese în zonele protejate pentru generarea de apă potabilă;

J. întrucât este extrem de important să se combată, cu prioritate, la sursă, poluarea chimică și alte cauze ale poluării în apele de suprafață și în apele subterane, deoarece aceasta este măsura cea mai sustenabilă, eficace și eficientă din punctul de vedere al costurilor, punând totodată în aplicare principiul „poluatorul plătește";

K. întrucât Directiva-cadru privind apa subliniază nevoia de a proteja apele utilizate pentru captarea apei potabile; întrucât operatorii de apă potabilă ar trebui să se poată baza pe resurse de apă de înaltă calitate, astfel încât cetățenii să nu fie nevoiți să plătească pentru tratamente costisitoare; întrucât, prin urmare, este necesar să se reducă poluarea la sursă;

L. întrucât, conform raportului IPBES din 2019 de evaluare globală a biodiversității și a serviciilor ecosistemice, poluarea apei constituie o amenințare importantă la adresa biodiversității mondiale; întrucât biodiversitatea apelor dulci se numără printre cele mai amenințate din Europa și întrucât poluarea apei are un impact negativ asupra florei și faunei; întrucât zonele umede din Europa, care servesc drept absorbanți naturali de carbon, au scăzut cu 50 % din 1970 și întrucât speciile de apă dulce au pierdut, de atunci, 83 % din efective;

M. întrucât schimbările climatice reprezintă o amenințare majoră la adresa resurselor de apă din lume atât în ceea ce privește cantitățile mari de apă, cât și în ceea ce privește cantitățile mici de apă; întrucât ecosistemele de apă dulce sănătoase și reziliente pot atenua mai bine efectele schimbărilor climatice și se pot adapta mai bine la acestea;

([18]) https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Agri-environmental_indicator_-_gross_nitrogen_balance

([19]) Raportul Agenției Europene de Mediu din 4 decembrie 2019 intitulat „Mediul european – situația și perspectivele în 2020: cunoștințele pentru tranziția către o Europă sustenabilă".

([20]) Sinteza Comisiei din 10 decembrie 2019 referitoare la verificarea adecvării Directivei-cadru privind apa și a Directivei privind inundațiile.

Joi, 17 decembrie 2020

N. întrucât Directiva-cadru privind apa nu include dispoziții specifice privind abordarea efectelor schimbărilor climatice; întrucât, în comunicarea sa privind Pactul verde european, Comisia recunoaște totuși că trebuie restabilite funcțiile naturale ale apelor subterane și de suprafață; întrucât verificarea adecvării a constatat că Directiva-cadru privind apa „este suficient de normativă în ceea ce privește presiunile care trebuie abordate și, de asemenea, suficient de flexibilă pentru a-și consolida punerea în aplicare, în funcție de necesitățile legate de provocările emergente care nu sunt menționate în directivă, cum ar fi schimbările climatice, deficitul de apă și poluanții care generează noi preocupări";

O. întrucât zonele urbane sunt în continuă creștere și exercită o presiune tot mai mare asupra stațiilor de epurare a apelor uzate; întrucât sursa principală, și parțial nereglementată, de poluare a apei din UE este deversarea de ape uzate urbane și/sau industriale netratate sau tratate necorespunzător; întrucât Directiva privind tratarea apelor urbane reziduale nu a fost concepută inițial pentru a aborda eliberarea de substanțe chimice, reziduuri farmaceutice sau microplastice în corpurile de apă; întrucât Directiva privind tratarea apelor urbane reziduale a redus cu eficacitate poluanții specifici ai corpurilor de apă prin reducerea încărcării cu consum biochimic de oxigen, cu azot și cu fosfor din apele uzate epurate din întreaga UE; întrucât, cu toate acestea, ar trebui să se acorde mai multă atenție atât surselor de poluare existente, cât și celor emergente; întrucât o altă sursă principală difuză de poluare a apei o reprezintă agricultura, din cauza împrăștierilor de nutrienți, pesticide, antibiotice și alți poluanți în bazinele hidrografice și în râuri; întrucât dispozițiile actualei PAC privind apa au fost insuficiente pentru a facilita realizarea obiectivelor Directivei-cadru privind apa; întrucât poluarea difuză reprezintă un obstacol în calea punerii în aplicare a principiului „poluatorul plătește";

P. întrucât o treime din țările europene suferă din cauza deficitului de apă, adică anual dispun de mai puțin de 5 000 m^3 de apă pe cap de locuitor ([21]); întrucât, în cazul unor conflicte privind alocarea resurselor de apă, respectarea dreptului omului la apă trebuie să aibă prioritate; întrucât 13 state membre au declarat că sunt expuse riscului de deșertificare în cadrul Convenției ONU pentru combaterea deșertificării ([22]);

Q. întrucât captarea apei exercită o presiune semnificativă asupra surselor de apă din UE; întrucât, în UE, circa o pătrime din apa care este deviată din mediul natural este folosită pentru agricultură; întrucât s-a ajuns la un acord cu privire la noul regulament privind cerințele minime pentru reutilizarea apei, care va înlesni folosirea apelor uzate urbane tratate pentru irigații agricole;

R. întrucât există situații în care entitățile care gestionează corpurile de apă sunt finanțate din activități care deteriorează starea chimică și ecologică a corpurilor de apă, împiedicând realizarea obiectivelor Directivei-cadru privind apa; întrucât, în astfel de situații, conflictele de interese sunt dificil de evitat, acestea menținând entitățile care gestionează corpurile de apă în cercuri vicioase, făcându-le dependente de activități care deteriorează corpurile de apă;

S. întrucât 60 % din bazinele hidrografice se află în regiuni transnaționale, ceea ce face esențială o cooperare transfrontalieră eficientă; întrucât 20 de state europene depind de alte țări pentru mai mult de 10 % din resursele lor de apă, cinci țări bazându-se în proporție de peste 75 % pe resurse care provin din străinătate prin intermediul râurilor; întrucât nerespectarea Directivei privind tratarea apelor urbane reziduale în regiunile de frontieră conduce la deteriorarea corpurilor de apă transfrontaliere prevăzute de Directiva-cadru privind apa, ceea ce face imposibilă atingerea obiectivelor Directivei-cadru privind apa în statul membru receptor;

T. întrucât conectivitatea râurilor, de la pârâuri la estuare și delte, este esențială pentru speciile migratoare de pești, ale căror etape de viață sunt un element-cheie în ecosistemele respective și în lanțul alimentar și care dobândesc o valoare socioculturală din ce în ce mai mare în cadrul comunităților de pescari;

U. întrucât consumul general de energie al sectorului apei în UE este semnificativ și trebuie să fie mai eficient pentru a contribui la obiectivele Acordului de la Paris, la obiectivele UE în domeniul climei pentru 2030 și la obiectivul său de realizare a neutralității emisiilor de dioxid de carbon până în 2050;

([21]) https://www.eea.europa.eu/publications/92-9167-025-1/page003.html

([22]) Documentul de bază al Curții de Conturi Europene din iunie 2018 intitulat „Deșertificarea în UE".

V. întrucât hidroenergia are potențialul de a decarboniza într-o anumită măsură generarea de energie electrică și, prin urmare, poate contribui la atingerea obiectivelor UE în domeniul climei și al energiei din cadrul Acordului de la Paris; întrucât hidroenergia trebuie văzută într-o manieră globală, care să țină seama și de efectele sale asupra condițiilor hidromorfologice și a habitatelor; întrucât, în comparație cu energia eoliană și solară, hidroenergia este mai puțin fluctuantă și, prin urmare, contribuie la menținerea continuității aprovizionării cu electricitate și a stabilității rețelelor; întrucât acumularea hidroenergiei prin pompare reprezintă peste 90 % ([23]) din capacitatea de stocare a UE; întrucât Uniunea Europeană ar trebui să sprijine statele membre care se angajează în proiecte hidroenergetice ecologice care, în același timp, nu pun în pericol sănătatea comunităților locale;=;

W. întrucât schimbările structurale aduse corpurilor de apă reprezintă sursa principalelor presiuni exercitate asupra stării acestora ([24]); întrucât hidromorfologia afectează 40 % din corpurile de apă de suprafață, constând în modificări fizice (26 %), baraje, bariere și ecluze (24 %), modificări hidrologice (7 %) sau alte modificări hidromorfologice (7 %); întrucât, în Europa, există în prezent peste 21 000 de centrale hidroelectrice; întrucât, la nivelul UE, nu s-a luat nicio măsură cuprinzătoare pentru a elimina barajele și îngrăditurile învechite, în ciuda dovezilor care confirmă că o coordonare la nivelul UE în acest domeniu ar oferi valoare adăugată;

X. întrucât dreptul omului la apă și la salubritate a fost recunoscut de Adunarea Generală a ONU ca un drept al omului la 28 iulie 2010;

Y. întrucât Convenția asupra eliminării tuturor formelor de discriminare față de femei și Convenția cu privire la drepturile copilului, printre alte convenții și acorduri internaționale, recunosc în mod explicit dreptul la apă și la salubritate și obligă statele părți să ia măsuri adecvate în acest sens;

Z. întrucât un milion de persoane din Europa nu au acces la apă și opt milioane nu au acces la servicii de salubrizare ([25]), iar la nivel mondial, 844 de milioane de persoane nu au acces în condiții de siguranță la apă potabilă sigură ([26]) și întrucât o treime din populația mondială nu are acces la servicii de salubrizare de bază; întrucât inițiativa cetățenească europeană (ICE) Right2Water („Dreptul la apă") a strâns peste 1,8 milioane de semnături în martie 2014; întrucât inițiativa Right2Water („Dreptul la apă") a solicitat să se garanteze apă și salubritate pentru toți în UE și la nivel mondial, un acces mai bun la apă potabilă pentru public și mai multă transparență în ceea ce privește calitatea apei, precum și consacrarea dreptului la apă în legislația UE; întrucât Comisia a adoptat comunicarea sa ca răspuns la inițiativa „Right2Water" („Dreptul la apă") ([27]); întrucât, în rezoluția sa din 8 septembrie 2015 referitoare la acțiunile întreprinse ca urmare a inițiativei cetățenești europene „Right2Water" („Dreptul la apă"), Parlamentul a criticat Comisia pentru neîndeplinirea cerințelor inițiativei și a invitat Comisia să recunoască accesul universal și dreptul omului la apă ([28]);

AA. întrucât studiile arată că testarea apelor uzate poate acționa ca un sistem de alertă timpurie pentru a prezice sau a localiza focare de COVID-19, jucând astfel un rol important în lupta împotriva pandemiei,

1. salută faptul că Directiva-cadru privind apa a reușit să instituie un cadru de guvernanță adecvat pentru gestionarea integrată a apei, precum și faptul că a reușit să îmbunătățească calitatea apei sau, în unele cazuri, cel puțin să încetinească deteriorarea calității apei;

2. respinge orice încercare de a trata apa ca pe o marfă (ca în cazul tranzacționării sale ca resursă în contractele la termen la Bursa din New York); regretă implicațiile mercantilizării naturii, prin care bunuri publice esențiale sunt supuse speculei, negându-se dreptul universal la folosirea lor;

([23]) Studiul Comisiei din martie 2020 privind stocarea energiei – Contribuția la securitatea aprovizionării cu energie electrică în Europa, p. 20

([24]) https://ec.europa.eu/info/news/implementation-report-water-framework-directive-and-floods-directive-questions-and-answers-2019-feb-26_ro

([25]) https://www.right2water.eu/documents

([26]) Organizația Mondială a Sănătății și Fondul Națiunilor Unite pentru Copii, *„Progress on Drinking Water, Sanitation and Hygiene: 2017 Update and SDG Baselines"* (Progrese în ceea ce privește apa potabilă, salubritatea și igiena: actualizarea din 2017 și situațiile de referință pentru ODD), Organizația Mondială a Sănătății și Fondul Națiunilor Unite pentru Copii, Geneva, 2017, p. 3.

([27]) Comunicarea Comisiei din 19 martie 2014 privind inițiativa cetățenească europeană „Apa și salubritatea sunt un drept al omului! Apa este un bun public, nu o marfă!" (COM(2014)0177).

([28]) JO C 316, 22.9.2017, p. 99.

Joi, 17 decembrie 2020

3. salută evaluarea Comisiei potrivit căreia Directiva-cadru privind apa este adecvată scopului urmărit, dar constată că punerea sa în aplicare trebuie îmbunătățită și accelerată prin implicarea autorităților competente relevante din statele membre și prin integrarea în continuare a obiectivelor Directivei-cadru privind apa în politicile sectoriale, în special în agricultură, transport și energie, pentru a se asigura că toate corpurile de apă de suprafață și subterane vor fi într-o stare bună până cel târziu în 2027;

4. subliniază că nu este necesară nicio revizuire a Directivei-cadru privind apa; solicită Comisiei să declare că Directiva-cadru privind apa nu va fi revizuită, pentru a pune capăt insecurității juridice; invită Comisia să propună în continuare actualizări ale anexelor, dacă este necesar;

5. regretă profund faptul că jumătate din corpurile de apă din UE nu prezintă încă o stare bună și că obiectivele Directivei-cadru privind apa nu au fost încă atinse, în principal din cauza finanțării insuficiente, în special a punerii în aplicare lente, a punerii în aplicare insuficiente, a nepunerii în aplicare a principiului precauției și a principiului „poluatorul plătește”, precum și a utilizării pe scară largă a derogărilor prevăzute de directivă în multe state membre și regretă, de asemenea, că integrarea obiectivelor de mediu în politicile sectoriale a fost insuficientă;

6. subliniază necesitatea de a restabili și a îmbunătăți calitatea apei; constată că, pentru a îmbunătăți starea corpurilor de apă, este esențială implicarea și cooperarea tuturor nivelurilor de guvernare și a autorităților din statele membre în vederea integrării obiectivelor Directivei-cadru privind apa în politică, în legislație și în măsurile luate în temeiul Directivei-cadru privind apa; reamintește principiul nedeteriorării, prin care statele membre sunt obligate să pună în aplicare măsurile necesare pentru a preveni deteriorarea stării corpurilor de apă; invită statele membre să ia de urgență măsurile necesare pentru a asigura punerea în aplicare și respectarea Directivei-cadru privind apa, precum și conformitatea cu aceasta, printre altele, prin intermediul celui de al treilea ciclu al planurilor de management al bazinelor hidrografice, care urmează să fie adoptat de statele membre în 2021; îndeamnă UE, statele sale membre și autoritățile regionale să se asigure că următoarele planuri de management al bazinelor hidrografice sunt adoptate în timp util, respectând cerințele privind consultarea publicului; invită Comisia să crească disponibilitatea finanțării și să ofere statelor membre sprijinul necesar pentru punerea în aplicare a Directivei-cadru privind apa;

7. reamintește studiul OCDE care estimează că, până în 2030, în sectorul apei din UE trebuie cheltuite alte 253 de miliarde EUR pentru a menține sau a asigura respectarea deplină a legislației relevante privind apa ([29]); invită Comisia, Consiliul, statele membre și, după caz, autoritățile regionale să identifice și să mobilizeze fondurile și instrumentele financiare necesare pentru infrastructuri care să nu dăuneze mediului sau să nu afecteze în mod negativ sănătatea publică, dar și să identifice infrastructurile cu performanțe slabe și care nu corespund standardelor și să abordeze problema noilor contaminanți care generează preocupări și alte provocări societale; subliniază necesitatea de a susține financiar metodele inovatoare sustenabile și, în special, soluțiile bazate pe natură, cum ar fi infrastructurile de epurare neutre din punctul de vedere al emisiilor de dioxid de carbon sau cele care utilizează decantarea, refacerea zonelor umede și a zonelor inundabile, reumidificarea turbăriilor drenate, ținând seama în mod corespunzător de parteneriatele public-privat; subliniază importanța ajustării finanțării și a fluxurilor de finanțare existente legate de gestionarea apei și de alte utilizări conexe ale terenurilor, cum ar fi agricultura, inclusiv a subvențiilor, trecând de la măsurile tradiționale de inginerie la soluții bazate pe natură;

8. invită statele membre să ia toate măsurile necesare, inclusiv mobilizarea fondurilor, resurselor umane și competențelor tehnice necesare, să se conformeze pe deplin Directivei-cadru privind apa cât mai curând posibil și, în orice caz, nu mai târziu de anul 2027; solicită Comisiei să publice recomandări adresate statelor membre astfel încât să se respecte termenul-limită stabilit (2027); invită Comisia să sprijine statele membre în punerea în aplicare a directivelor privind apa, oferind asistență tehnică și formare adecvată, prin schimburi de bune practici și de cunoștințe de specialitate pentru a asigura realizarea obiectivelor Directivei-cadru privind apa și prin promovarea programelor profesionale de schimb între statele membre; invită Comisia să ofere orientări cu privire la consecințele hotărârii Curții de Justiție în cauza C-461/13 pentru punerea în aplicare a Directivei-cadru privind apa; invită Comisia să ofere orientări clare cu privire la aplicarea derogărilor în temeiul articolului 4 alineatul (4) litera (c) după 2027;

9. invită statele membre să identifice măsurile de punere în aplicare necesare pentru a garanta o stare bună a corpurilor de apă și să elaboreze programele de măsuri pe baza celor mai bune dovezi disponibile; invită statele membre și Comisia să pună la dispoziția publicului programele de măsuri ale statelor membre și evaluările respective ale acestora, cu scopul de a îmbunătăți schimbul de bune practici și strategii și de a îmbunătăți accesul publicului la informații;

([29]) http://www.oecd.org/environment/financing-water-supply-sanitation-and-flood-protection-6893cdac-en.htm

10. consideră că principiul potrivit căruia dacă un indicator este prost, atunci starea generală este proastă („one-out-all-out") ar trebui să rămână neschimbat; solicită Comisiei să elaboreze metodologii complementare de raportare (cum ar fi pașii rămași până la îndeplinirea obiectivului, măsurile puse în aplicare și progresele înregistrate privind parametri individuali de calitate), care să ofere posibilitatea de a evalua mai bine progresele înregistrate în direcția atingerii unei stări bune a apei; evidențiază importanța pe care o au transparența și furnizarea de informații complete populației cu privire la calitatea și cantitatea apei în UE;

11. deplânge aplicarea de derogări pentru mai mult de jumătate din corpurile de apă din UE, cu o justificare limitată; solicită Comisiei și statelor membre să actualizeze documentele de orientare privind aplicarea de derogări pentru a limita recurgerea la această practică doar la cazurile justificate corespunzător, astfel încât să nu mai împiedice atingerea obiectivelor de mediu ale Directivei-cadru privind apa; solicită Comisiei să inițieze rapid și sistematic proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor atunci când derogările nu se justifică;

12. regretă faptul că aplicarea principiului recuperării costurilor, care prevede participarea financiară efectivă și proporțională a tuturor utilizatorilor de apă la recuperarea costurilor serviciilor de alimentare cu apă, rămâne scăzută până la inexistentă în unele state membre, în special în ceea ce privește consumatorii casnici, industria și agricultura; subliniază că utilizarea apei în unele părți ale UE amenință starea cantitativă a corpurilor de apă și depășește nivelul care permite menținerea debitului ecologic; invită statele membre și autoritățile lor regionale să pună în aplicare politici adecvate de stabilire a prețurilor la apă și să aplice peste tot principiul recuperării costurilor, atât pentru costurile de mediu, cât și pentru cele legate de resurse, în conformitate cu Directiva-cadru privind apa (DCA), precum și să aplice principiul „poluatorul plătește"; reamintește că principiul recuperării costurilor poate fi aplicat cu privire la efectele sale sociale, de mediu și economice, precum și cu privire la condițiile geografice și climatice ale regiunilor afectate; invită Comisia să asigure respectarea acestui principiu; subliniază totuși că trebuie asigurat dreptul la apă și la salubritate, toți cetățenii trebuind să aibă acces la servicii legate de utilizarea apei la prețuri accesibile și de bună calitate;

13. invită Comisia să ia măsuri stricte și rapide împotriva încălcărilor comise de statele membre, pentru a se asigura că toate respectă pe deplin legislația în domeniul apei, în special DCA, cât mai curând posibil și nu mai târziu de 2027; îndeamnă Comisia să ia, de asemenea, măsuri stricte și rapide cu privire la cazurile deschise de încălcări sistematice ale legislației privind apa; invită Comisia să își consolideze resursele în ceea ce privește procedurile de constatare a neîndeplinirii obligațiilor, în general, și legislația UE în domeniul mediului, în special;

14. observă că schimbările climatice au și vor continua să aibă un efect negativ considerabil asupra surselor de apă dulce, deoarece secetele provoacă reducerea debitelor unor cursuri de apă și concentrații mai mari de poluanți, în special în acumulările de apă „închise", iar ploile abundente cauzează creșterea revărsărilor de apă în mediul agricol și urban; reamintește că incidența mai mare a fenomenelor meteorologice extreme, cum ar fi cicloanele și furtunile, duce la creșterea salinității apelor dulci și a celor de coastă; subliniază că creșterea temperaturilor duce la creșterea stresului hidric, afectând mediul, mai multe sectoare economice care depind de un nivel ridicat de captare și utilizare a apei, precum și calitatea vieții; subliniază că ar trebui luate în considerare în mod corespunzător reziliența ecosistemelor acvatice, inundațiile, deficitul de apă și impactul acestora asupra producției alimentare, în viitoarea Strategie a UE privind adaptarea la schimbările climatice, în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) litera (b) din Acordul de la Paris, precum și în decursul procesului de punere în aplicare a DCA (planuri de management al bazinelor hidrografice);

15. sugerează Comisiei să sprijine statele membre în schimbul și facilitarea de cunoștințe și bune practici cu privire la diferitele eforturi de adaptare la schimbările climatice, depuse la nivel regional și local în UE;

16. subliniază că râurile și zonele umede sunt cele mai amenințate zone, în pofida faptului că sunt considerate a fi cei mai importanți furnizori de servicii ecosistemice; reamintește că zonele umede, precum ecosistemele marine și de coastă, joacă un rol fundamental în reglarea apelor și a climei și furnizează servicii prin intermediul ecosistemelor lor naturale, al resurselor lor și al desfășurării de activități economice sau culturale, toate acestea fiind condiționate de o stare ecologică bună a resurselor de apă; subliniază că zonele umede sunt absorbanți de carbon și stabilizatori ai climei la nivel mondial, joacă un rol important în atenuarea inundațiilor și a secetelor, furnizează apă curată, protejează coastele, reîncarcă acviferele subterane, susțin o geodiversitate importantă, au un rol esențial în peisaj și oferă servicii recreative și culturale societății; îndeamnă, prin urmare, Comisia și statele membre să ia măsuri pentru a reduce exploatarea acviferelor, să planifice dezvoltarea urbană în afara zonelor inundabile și să respecte biodiversitatea aferentă râurilor și zonelor umede;

17. subliniază că utilizarea eficientă a apei reprezintă o contribuție importantă la obiectivele UE în domeniul climei, deoarece astfel se poate economisi energie utilizată pentru pomparea apei, se poate reduce cantitatea de substanțe chimice utilizate pentru tratarea apei și se poate reduce stresul hidric; constată că în unele state membre există rate ridicate de scurgere a apei din conducte, ceea ce este inacceptabil date fiind obiectivele de combatere a schimbărilor climatice și

eforturile depuse în domeniul eficienței resurselor; salută faptul că, în conformitate cu noua directivă privind apa potabilă, Comisia va evalua ratele de scurgere și va stabili valori limită care vor declanșa acțiuni în statele membre respective; salută, de asemenea, noua obligație ca marii furnizori de apă să prezente în mod transparent ratele de scurgere;

18. observă că, pe întreg teritoriul UE, corpurile de apă utilizate pentru producerea apei potabile sunt afectate de presiuni noi și vechi și din această cauză furnizorii de apă trebuie să depună eforturi tot mai mari pentru tratarea și purificarea apei; invită statele membre să pună pe deplin în aplicare articolul 7 alineatul (3) din DCA și să ia toate măsurile necesare pentru a opri deteriorarea corpurilor de apă folosite pentru captarea apei destinate consumului uman;

19. salută dovezile care arată că directivele au condus la reducerea poluării chimice în apele UE; consideră, totuși, că este urgent nevoie de îmbunătățiri în domeniul substanțelor chimice; ia act de faptul că Comisia a identificat diferențe neașteptate între statele membre, în special în ceea ce privește modul în care este actualizată lista substanțelor prioritare și cum sunt luate în calcul efectele combinate ale amestecurilor; constată, de asemenea, că, până în prezent, Directiva privind substanțele prioritare vizează în foarte mică măsură substanțele relevante pentru furnizarea de apă potabilă; subliniază că diferențele considerabile dintre metodele de clasificare, evaluare și raportare fac dificile comparațiile și analizele la nivelul UE;

20. invită Comisia să ia toate măsurile necesare pentru a atinge o stare chimică bună a apei și să ia măsuri decisive la nivelul UE atunci când statele membre nu îndeplinesc standardele de calitate a mediului pentru substanțele prioritare care intră în sfera de aplicare a legislației UE; subliniază că substanțele relevante pentru producția de apă potabilă, cum ar fi substanțele perfluoroalchilate și polifluoroalchilate (PFAS) și substanțele farmaceutice relevante, ar trebui adăugate pe lista substanțelor prioritare; consideră că substanțele poluante emergente și toxicitatea amestecurilor sunt aspecte care pot și ar trebui să fie abordate în cadrul DCA și al directivelor sale secundare specifice; invită Comisia să actualizeze și să adauge substanțele respective în anexele la Directiva privind substanțele prioritare și la Directiva privind apele subterane, pentru a facilita atingerea obiectivelor DCA și a proteja mai bine resursele de apă potabilă; invită Comisia să alinieze punerea în aplicare a legislației privind apa la Strategia privind durabilitatea în domeniul substanțelor chimice și la Strategia privind biodiversitatea, astfel încât corpurile de apă dulce și ecosistemele acestora să fie protejate în mod adecvat, să stabilească un calendar pentru eliminarea treptată a tuturor utilizărilor neesențiale ale PFAS și să stimuleze dezvoltarea unor alternative sigure și nepersistente la utilizarea substanțelor PFAS; îndeamnă Comisia să finanțeze cercetarea și dezvoltarea de strategii de combatere a substanțelor persistente, bioacumulative și toxice omniprezente (uPBT), cu scopul de a îmbunătăți calitatea corpurilor de apă și de a reduce riscurile pentru sănătatea animală și umană și pentru mediu; recomandă să se elaboreze noi orientări privind metode îmbunătățite de monitorizare și raportare a amestecurilor chimice și a efectelor de coctail; solicită o mai amplă utilizare a listei de supraveghere pentru a monitoriza potențialii poluanți ai apei și pentru a determina riscul pe care aceștia îl prezintă pentru mediul acvatic; invită Comisia să accelereze dezvoltarea de metode de evaluare și gestionare a amestecurilor chimice și să își completeze activitatea prin introducerea unui factor de evaluare a amestecurilor;

21. constată că se estimează că microplasticele persistă în apa dulce timp de sute de ani și că actualele stații de epurare a apei nu filtrează în totalitate aceste particule; salută, prin urmare, decizia de dezvoltare a unei metodologii pentru monitorizarea microplasticelor și de introducere a unei liste de supraveghere în Directiva revizuită privind apa potabilă; îndeamnă Comisia și statele membre să sporească măsurile de control la sursă, pentru a realiza un mediu netoxic și o economie circulară; subliniază că reducerea emisiilor la sursă ar atenua presiunea exercitată asupra ecosistemelor și ar reduce costul tratării apei; îndeamnă la o acțiune decisivă la nivelul UE, al statelor membre și la nivel regional pentru abordarea problemei poluanților emergenți, cum ar fi PFAS, microplasticele, perturbatorii endocrini și substanțele farmaceutice, printr-o abordare holistică, începând cu măsuri de control la sursă și, în ultimă instanță, cu soluții complementare la finalul procesului; invită Comisia și statele membre să abordeze peste tot problema poluanților pe baza ciclului de viață, punând totodată în aplicare principiul „poluatorul plătește”, inclusiv prin intermediul unor instrumente inovatoare, cum ar fi schemele de răspundere extinsă a producătorilor, pentru a finanța soluții de tratare a apei;

22. subliniază că este important să se intensifice acțiunile de combatere a eutrofizării apelor dulci și sărate cauzate de azotul și fosforul provenite din toate sursele, inclusiv din agricultură și din apele uzate netratate sau tratate necorespunzător; reamintește că eutrofizarea slăbește starea ecologică a corpurilor de apă și le face mai vulnerabile la invazia speciilor alogene; îndeamnă toți fermierii să utilizeze instrumentul pentru sustenabilitatea fermelor în ceea ce privește utilizarea nutrienților, care facilitează o mai bună gestionare și reduce scurgerile de nutrienți în apele subterane și de suprafață; invită statele membre să identifice în mod adecvat zonele vulnerabile la poluarea cu nitrați și să implementeze integral și să consolideze măsurile adoptate în temeiul Directivei privind nitrații;

23. subliniază că, în actuala criză a biodiversității, statele membre ar trebui să acționeze cu toate mijloacele pentru implementarea politicilor din domeniul apei, reducând la minimum factorii de stres pentru ecosistemele de apă și asigurând refacerea ecosistemelor degradate; subliniază importanța noii Strategii în domeniul biodiversității pentru 2030; reamintește că, în cadrul procesului de punere în aplicare a DCA, ar trebui să se asigure coerența deplină cu noua Strategie în domeniul biodiversității, cu Directivele privind natura și cu alte acte legislative în domeniul mediului;

24. salută angajamentul luat de Comisie, în cadrul Strategiei sale în domeniul biodiversității pentru 2030, de a reface 25 000 km de râuri cu curgere liberă din UE, prin desființarea barierelor și refacerea câmpiilor inundabile, și de a stabili o metodologie și dispoziții la nivelul UE pentru a cartografia și a evalua starea ecosistemelor și pentru a garanta că acestea se află într-o stare bună; ia act de faptul că, în prezent, în UE există 21 000 de centrale hidroelectrice și că hidrocentralele și centralele hidroelectrice de mici dimensiuni asigură cea mai mare pondere de energie din surse regenerabile în UE; ia act de evoluțiile tehnologiei de producere a hidroenergiei cu impact redus asupra mediului; subliniază, cu toate acestea, că construcția de baraje poate afecta negativ habitatele și poate exercita o presiune importantă asupra apelor de suprafață; reamintește că DCA impune criterii stricte de protecție a condițiilor hidromorfologice; solicită Comisiei și statelor membre să garanteze că se realizează evaluări riguroase ale efectelor pe care le au modificările aduse asupra calității și cantității apei și asupra ecosistemelor și că obiectivele DCA sunt respectate în toate proiectele existente și în noile proiecte potențiale din domeniul hidroenergetic; solicită, prin urmare, Comisiei să consulte de urgență toate direcțiile generale relevante, inclusiv Direcția Generală Energie, atunci când evaluează impactul centralelor hidroelectrice asupra mediului și să țină seama de recomandările acestora;

25. invită statele membre și Comisia să ia toate măsurile necesare pentru a reduce la minimum presiunea asupra corpurilor de apă de suprafață, pentru a restabili funcțiile naturale ale râurilor și a proteja ecosistemele; invită statele membre să nu construiască centrale hidroelectrice și să evite alte proiecte de construcții care cauzează presiuni hidromorfologice semnificative asupra apei în zonele protejate; consideră că, în alte zone decât cele protejate, ar trebui acordate subvenții din partea UE și finanțări publice numai pentru centralele hidroelectrice noi care aduc în mod clar beneficii generale ce depășesc impactul negativ general;

26. salută faptul că, în conformitate cu cel de-al 10-lea raport bienal privind punerea în aplicare de către statele membre a Directivei privind tratarea apelor urbane reziduale (UWWTD) ([30]), colectarea și tratarea apelor urbane reziduale s-a îmbunătățit în ultimul deceniu în UE, precum și faptul că Directiva privind tratarea apelor urbane reziduale a dat rezultate în ceea ce privește reducerea încărcăturilor poluante, contribuind astfel la îmbunătățirea calității apei; regretă, cu toate acestea, faptul că nu s-a realizat încă conformitatea deplină cu Directiva privind tratarea apelor urbane reziduale, deoarece unele state membre sunt încă foarte departe de obiectivele lor; sprijină opinia Comisiei potrivit căreia trebuie depuse mai multe eforturi pentru a combate poluarea care mai există, substanțele contaminante emergente, utilizarea energiei și gestionarea nămolurilor, precum și problemele legate de guvernanță; regretă, în plus, că în evaluarea Directivei privind tratarea apelor urbane reziduale nu se analizează eficacitatea directivei în ceea ce privește deversările de ape uzate industriale în sistemele de colectare și în stațiile de epurare a apelor urbane reziduale;

27. solicită Comisiei să țină seama de aspectele de mai sus în cadrul revizuirii Directivei privind tratarea apelor urbane reziduale; îndeamnă Comisia să sprijine statele membre în punerea în aplicare a directivei, permițând o finanțare sustenabilă a gospodăririi apelor și stimularea dezvoltării și implementării de tehnologii inovatoare privind apele uzate; solicită Comisiei să examineze cu atenție modul în care cerințele din Directiva privind tratarea apelor urbane reziduale referitoare la proiectarea, construirea și extinderea stațiilor de epurare a apelor urbane reziduale, în toate etapele dezvoltării tehnice, interacționează cu obligația de nedeteriorare, prevăzută de DCA, cu scopul de a asigura coerența între cele două acte legislative și pentru a permite tratarea apelor uzate urbane menținând totodată toate stimulentele pentru adoptarea măsurilor tehnice corespunzătoare de tratare; încurajează Comisia să ia măsuri legislative, dacă este necesar; subliniază că măsurile care vizează în primul rând remedierea problemei la sursă sunt vitale pentru combaterea poluanților emergenți; subliniază că o viitoare revizuire a Directivei privind tratarea apelor urbane reziduale ar trebui să includă și aceste provocări noi reprezentate de astfel de poluanți;

28. subliniază că Directiva privind tratarea apelor urbane reziduale și Directiva-cadru privind apa nu abordează în mod adecvat problemele generate de schimbările climatice, cum ar fi revărsările de ape pluviale, revărsările urbane și inundațiile din aglomerări, și nici nu abordează impactul apelor uzate epurate insuficient asupra corpului de apă receptor; consideră că monitorizarea și controlarea efectelor revărsărilor de ape pluviale și al revărsărilor urbane tot mai mari ar trebui mai bine

([30]) Al zecelea raport al Comisiei din 10 septembrie 2020 cu privire la stadiul punerii în aplicare și programele de punere în aplicare (COM(2020)0492).

gestionate de UE, de statele membre și de autoritățile regionale, întrucât aceste fenomene poluează în mod semnificativ corpurile de apă receptoare și apă subterană;

29. insistă că, atunci când se evaluează impactul asupra mediului al instalațiilor hidroelectrice, este necesară o abordare globală, care să includă beneficiile pentru societate ale furnizării de energie electrică fără emisii și contribuția hidroenergiei și a acumulării hidroenergiei prin pompare la asigurarea aprovizionării cu energie, precum și efectele negative asupra apelor de suprafață și a habitatelor; subliniază, în acest sens, contribuția pe care energia electrică generată de centralele hidroelectrice o poate avea la atingerea obiectivelor UE în domeniul climei și al energiei și la îndeplinirea angajamentelor asumate de UE prin Acordul de la Paris, dar consideră că acest deziderat nu ar trebui realizat în detrimentul apelor de suprafață și al protecției habitatelor; recunoaște că există modalități și tehnologii menite să reducă impactul asupra mediului și asupra vieții sălbatice acvatice; subliniază că există un potențial uriaș de creștere a eficienței centralelor hidroelectrice existente;

30. constată că trecerea de la transportul rutier de mărfuri la transportul pe căile navigabile interioare ar trebui să fie pe deplin compatibilă cu principiul nedeteriorării prevăzut în DCA și cu alte acte legislative în materie de mediu, inclusiv cu directivele privind păsările și habitatele, și ar trebui să fie însoțită de sprijin pentru combustibilii și tehnologiile alternative durabile și pentru navigația pe căile interioare, cum ar fi alimentarea cu energie de la țărm la navă, pentru a reduce emisiile de gaze cu efect de seră și alți poluanți și pentru a evita deteriorarea stării ecologice și chimice a corpurilor de apă și degradarea calității aerului, precum și pentru a evita stresul asupra ecosistemelor acvatice, pentru a proteja biodiversitatea și pentru a viza eliminarea poluării mediului;

31. observă consumul ridicat de energie din sectorul apei; invită Comisia să ia în calcul măsuri eficiente energetic și posibilitatea utilizării apelor uzate epurate ca sursă „in situ” de energie din surse regenerabile; invită Comisia să promoveze îmbunătățiri ale eficienței energetice a stațiilor de epurare a apelor uzate, pentru a recunoaște și a valorifica potențialul sectorului de economisire a energiei; subliniază că, în conformitate cu evaluarea Directivei privind tratarea apelor urbane reziduale, realizată de Comisie, potențialele economii de energie se ridică anual la valori cuprinse între 5 500 GWh și 13 000 GWh;

32. recunoaște că cantitatea totală de apă captată a scăzut în Europa cu peste 20 % în ultimii 15 ani; constată, cu toate acestea, că opt țări pot fi considerate afectate de stresul hidric ([31]), aceste țări reprezentând 46 % din populația Europei, că numărul țărilor aflate în situație de stres hidric este în continuă creștere și că în UE aproximativ un sfert din apa deviată din mediul natural este utilizată în scopuri agricole ([32]); observă potențialul reutilizării apei pentru crearea unei economii circulare pentru resursele de apă și de reducere a extracției directe din corpurile de apă și din apele subterane; salută acordul cu privire la noul regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind cerințele minime pentru reutilizarea apei, care va facilita utilizarea apelor uzate urbane epurate pentru irigații agricole; sprijină modernizarea continuă a infrastructurilor de irigații prin inovări și noi tehnologii;

33. subliniază că este important să se găsească sinergii între evaluările riscurilor de inundații și planificarea pentru prevenire și pregătire în caz de dezastre în cadrul mecanismului de protecție civilă al Uniunii; invită Comisia, statele membre și, după caz, autoritățile regionale să elaboreze strategii de gestionare a secetei, în special pentru a asigura aprovizionarea cu apă potabilă și producția de alimente, ca parte a planurilor de management al bazinelor hidrografice și a planurilor de gestionare a riscului de inundații, precum și să integreze sisteme digitalizate de monitorizare, control și alertă timpurie privind starea vegetației și reacția acesteia la secetă, pentru a putea lua decizii eficace și bazate pe date privind măsurile de protecție, reacție și comunicare; solicită Comisiei și statelor membre să pună în centrul acestor planuri acțiunile de refacere a zonelor umede și a zonelor inundabile și de protecție a corpurilor de apă subterană, deoarece corpurile de apă și ecosistemele în stare bună sunt esențiale pentru reducerea impactului negativ al secetelor și al inundațiilor;

34. constată că un domeniu în care DCA a fost considerată de părțile interesate ca fiind ineficientă este gestionarea efectelor secetelor ([33]); invită statele membre să depună mai multe eforturi pentru a aborda schimbările climatice și noile probleme de captare (excesivă) care ar putea apărea în bazinele hidrografice, inclusiv în cele care nu se confruntau în trecut cu probleme de captare ([34]); constată că o abordare globală a gospodăririi apei și a adaptării la schimbările climatice ar putea aduce rezultate mai eficiente și ar putea reduce impactul evenimentelor extreme; solicită integrarea deplină a considerațiilor

([31]) https://www.eea.europa.eu/archived/archived-content-water-topic/water-resources/water-abstraction
([32]) https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Archive:Agri-environmental_indicator_-_water_abstraction
([33]) Verificarea adecvării Directivei-cadru privind apa și a Directivei privind inundațiile, p. 66.
([34]) Verificarea adecvării Directivei-cadru privind apa și a Directivei privind inundațiile, p. 199.

privind schimbările climatice în procesul de punere în aplicare a directivei și subliniază, de asemenea, în acest sens, potențialul soluțiilor bazate pe natură; reiterează că ar trebui asigurate cheltuieli publice suficiente pentru obiectivele DCA și pentru adaptările necesare;

35. sugerează ca problemele legate de secetă și deficitul de apă să fie abordate acordându-se prioritate captării apei pentru producerea apei potabile față de alte utilizări, pentru a asigura respectarea dreptului omului la apă, precum și implementându-se soluții de colectare a apei pluviale și a valurilor de inundații pentru utilizare ulterioară, inclusiv prin proiectarea clădirilor și a infrastructurii cu sisteme de colectare a apei pluviale, bazine de depozitare subterană, sisteme duale de distribuție a apei în locuințe și proiecte pentru reutilizarea carierelor dezafectate, acolo unde se consideră adecvat; încurajează cercetarea și investițiile în măsuri care să contribuie la combaterea secetelor și a deficitului de apă;

36. subliniază necesitatea alinierii politicii agricole comune (PAC), a Directivei privind apa potabilă ([35]), a Directivei privind nitrații, a Regulamentului privind produsele de protecție a plantelor ([36]) și a REACH la Directiva-cadru privind apa în ceea ce privește necesitatea unor măsuri sporite de protecție a apei și de utilizare eficientă a apei în agricultură; subliniază necesitatea unei creșteri considerabile a finanțării pentru măsurile de mediu și de combatere a schimbărilor climatice, în ambii piloni ai PAC, precum și a finanțării suplimentare pentru măsuri ecologice specifice în cadrul revizuirii PAC, pentru a asigura gestionarea durabilă a apei și pentru a îmbunătăți calitatea solului; îndeamnă statele membre să integreze în planurile lor strategice din PAC și să realizeze o reducere a utilizării îngrășămintelor și a utilizării și riscurilor pesticidelor și să introducă elemente legate de apă în sistemele lor de condiționalitate; solicită Comisiei să facă din problema poluării apelor dulci și a captării excesive a acestora subiecte prioritare în recomandările privind PAC adresate statelor membre; în cele din urmă, invită Comisia să se asigure că DCA este pusă în aplicare și prin intermediul politicii de coeziune (Regulamentul privind dispozițiile comune ([37]), Fondul european de dezvoltare regională/Fondul de coeziune ([38])) și în conformitate cu obiectivul de politică 2 din RDC;

37. salută obiectivele de reducere a utilizării pesticidelor și a riscurilor asociate acestora cu 50 % până în 2030 și de reducere a pierderilor de nutrienți din îngrășăminte, astfel cum au fost stabilite în strategiile „De la fermă la consumator” și privind biodiversitatea, decizia de revizuire a Directivei privind utilizarea durabilă a pesticidelor și includerea unei mai bune gestionări a nutrienților în obiectivele noilor planuri strategice din cadrul PAC și ale celor două strategii; solicită transpunerea în legislație a țintelor și obiectivelor menționate mai sus, precum și a viitorului plan de acțiune privind eliminarea poluării; subliniază nevoia urgentă de a reduce impactul pesticidelor asupra resurselor de apă potabilă, integrând măsuri de protecție a acestora în cadrul proceselor de (re)aprobare a substanțelor active și de (re)autorizare a pesticidelor;

38. solicită Comisiei să îmbunătățească omogenizarea standardelor și să reducă numărul mare de valori prag existente în statele membre, conform Directivei privind protecția apelor subterane;

39. solicită Comisiei și statelor membre să îmbunătățească sinergiile dintre politicile în domeniul apei și cel al biodiversității, prin introducerea unor măsuri adecvate prin care să se protejeze mai bine corpurile de apă de dimensiuni mici și ecosistemele de ape subterane, în cadrul acțiunilor de management al bazinelor hidrografice, inclusiv prin cerințe de raportare, documente de orientare și proiecte;

40. încurajează Comisia și statele membre să integreze mai bine Directiva privind gestionarea riscului de inundații în politicile menite să acorde prioritate soluțiilor bazate pe natură și să adapteze în consecință sursele de finanțare; subliniază importanța gestionării zonelor de captare a apei într-un mod integrat și holistic;

41. solicită Comisiei și statelor membre să pună în aplicare o abordare integrată bazată pe Directiva-cadru privind apa și Directiva-cadru privind strategia pentru mediul marin, având în vedere că 97,3 % din resursele de apă terestre provin din oceane și că apele subterane, continentale, de tranziție, de coastă și marine sunt legate prin circuitul apei și prin legătura dintre uscat și mare;

([35]) Directiva 98/83/CE a Consiliului din 3 noiembrie 1998 privind calitatea apei destinate consumului uman (JO L 330, 5.12.1998, p. 32).

([36]) Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare și de abrogare a Directivelor 79/117/CEE și 91/414/CEE ale Consiliului (JO L 309, 24.11.2009, p. 1).

([37]) Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor dispoziții comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime, precum și de stabilire a unor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului (JO L 347, 20.12.2013, p. 320).

([38]) Propunerea Comisiei din 29 mai 2018 de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind Fondul european de dezvoltare regională și Fondul de coeziune (COM(2018)0372).

42. solicită intensificarea acțiunilor, cu o finanțare suficientă, pentru a îmbunătăți migrația peștilor în apele UE; solicită ca, acolo unde este cazul, să se includă conectivitatea râurilor în criteriile tehnice de examinare elaborate în contextul taxonomiei verzi a UE pentru activități sustenabile și ca proiectele în domeniul energiei și al transporturilor să fie considerate sustenabile numai dacă prevăd scări de pești similare mediului natural;

43. constată că „folosirea durabilă și protecția apei și a resurselor marine" se numără printre cele șase obiective de mediu ale taxonomiei UE pentru finanțare durabilă; încurajează, prin urmare, utilizarea acestui obiectiv pentru orientarea de investiții publice și private în scopul asigurării protecției corpurilor de apă;

44. invită Comisia și statele membre ca, în cadrul următorului ciclu de planificare hidrologică, să adopte toate măsurile necesare pentru a facilita conservarea și refacerea ecosistemelor acvatice, pentru a promova soluțiile bazate pe natură, pentru a implica sectorul financiar prin încurajarea investițiilor sustenabile și pentru a stimula construirea de capacități și educația în materie de dezvoltare ecologică;

45. invită Comisia să ofere asistență și sprijin statelor membre în coordonarea transfrontalieră a corpurilor de apă prevăzute de DCA; invită statele membre să acorde prioritate măsurilor prevăzute de DCA și punerii în aplicare a Directivei privind tratarea apelor urbane reziduale în regiunile transfrontaliere și să îmbunătățească cooperarea referitoare la bazinele hidrografice internaționale;

46. îndeamnă Comisia să modernizeze și să îmbunătățească sistemele de monitorizare a calității apei și a poluanților mediului, colectând, printre altele, date privind principalele surse de emisii de substanțe periculoase, inclusiv reziduuri și metaboliți radioactivi și de pesticide, biocide, reziduuri farmaceutice, substanțele chimice care prezintă motive de îngrijorare, cum ar fi PFAS, și microplasticele, precum și alți poluanți emergenți descoperiți în corpurile de apă din UE, și să utilizeze cele mai recente și mai eficiente tehnici disponibile; îndeamnă Comisia să adopte orientări privind standardele armonizate pentru rețelele de monitorizare și raportare a datelor; solicită Comisiei să faciliteze, în Planul său de acțiune privind reducerea la zero a poluării, utilizarea unor metode de monitorizare și a unor bioindicatori neinvazivi pentru a reduce la minimum expunerea oamenilor și a florei și faunei sălbatice la contaminanții din aer, sol și apă; îndeamnă statele membre să facă uz de propriile rețele de monitorizare completă atunci când raportează date Comisiei;

47. invită Comisia, statele membre și furnizorii de apă să integreze digitalizarea și să îmbunătățească utilizarea datelor privind gestionarea și contorizarea pentru luarea de decizii bazate pe dovezi, atât la nivel de reglementare, cât și la nivel de consum; solicită ca tehnologiile digitale în domeniul apei să permită monitorizarea și raportarea de la distanță în ceea ce privește calitatea apei, scurgerile de apă, utilizarea apei și resursele de apă;

48. remarcă potențialul digitalizării și al inteligenței artificiale în îmbunătățirea gestionării și a monitorizării corpurilor de apă, deoarece ele generează date mai bune și analizează dovezi care vin în sprijinul factorilor de decizie, dat fiind că ar putea contribui în mod considerabil la identificarea rapidă a modificărilor minore ale calității apei, care ar putea reprezenta o amenințare pentru corpurile de apă, precum și la evaluarea bunelor practici și la identificarea celor mai eficiente și rentabile măsuri;

49. invită statele membre să creeze cadre juridice prin care să se evite situațiile în care entitățile care gestionează corpuri de apă sunt finanțate din activități care deteriorează starea chimică și ecologică a acestora; invită statele membre să separe în mod clar entitățile responsabile de gestionarea apelor de cele responsabile de evaluarea stării corpurilor de apă;

50. subliniază necesitatea de a omogeniza datele privind apa și de a crea standarde obligatorii de raportare pentru statele membre, pentru a spori transparența datelor; invită Comisia să continue îmbunătățirea sistemului WISE (Sistemul european de informații privind apa), astfel încât acesta să devină un instrument de informare ușor de utilizat pentru toți cetățenii UE, care să furnizeze informații privind cantitatea, calitatea și disponibilitatea resurselor de apă, pe lângă analiza comparativă a gestionării corpurilor de apă;

51. constată că, potrivit raportului privind adecvarea, se mai pot aduce îmbunătățiri, atât în ceea ce privește accesibilitatea informațiilor privind politicile și calitatea apei, cât și nivelul de detaliu al acestora; invită statele membre și Comisia să remedieze această situație și să furnizeze cetățenilor UE informații clare, cuprinzătoare și ușor accesibile; solicită, de asemenea, o mai mare transparență și, prin urmare, o îmbunătățire semnificativă a consultărilor publice, a sensibilizării publicului și a educației cu privire la apă și la legăturile dintre apă, ecosisteme, salubritate, sănătate, siguranță alimentară, securitate alimentară și prevenirea dezastrelor; solicită încurajarea dialogului intersectorial dintre operatorii economici, furnizorii de apă, publicul larg, autorități și organizațiile societății civile, precum și asigurarea accesului la justiție, atât în temeiul Directivei privind evaluarea impactului asupra mediului (EIA), cât și al DCA, în conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție;

52. salută faptul că UE a răspuns parțial inițiativei Right2Water în reformarea Directivei privind apa potabilă prin introducerea unui nou articol privind accesul la apă și creșterea transparenței în ceea ce privește calitatea apei, pentru a îmbunătăți sănătatea și mediul; invită statele membre să pună pe deplin în aplicare și să asigure respectarea DCA pentru a asigura accesul tuturor oamenilor la apă și pentru a răspunde sub toate aspectele inițiativei Right2Water;

53. invită statele membre și furnizorii de apă să utilizeze sistematic testarea pentru COVID-19 în apele uzate, ca sistem de alertă timpurie pentru a sprijini lupta împotriva pandemiei;

54. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.